

Egyházi Látogató

XIII. ÉVFOLYAM 10. SZÁM A WASHINGTONI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ HAVILAPJA
2007. PÜNKÖSD

Áldott Pünkösdi Ünnepet Kívánunk!

Szentháromság-szobor a Budai Várban

A LÉLEK ÉS AZ EGYHÁZ

Áldozócsütörtök és Pünkösöd között tíz nagyon nehéz napja volt a tanítványoknak. Krisztus eltávozott, a Szentlélek még nem töltetett ki rájuk; tíz napig *szinte Isten nélkül*, magukra hagyottak voltak. Krisztus ígérését már felejtteni kezdték és a félelem, meg *aggodalom* egyre inkább erőt vett lelkükön. Remegő szívükön, kételkedve reménykedő életükön csak Pünkösöd segíthetett.

Ez a Pünkösöd előtti hangulat félelmetesen hasonlít a mi *mai életünkhöz*. Krisztust elvesztette a világ, tőlünk elköltözött, habár csak sajnos kevesen látták mennybe emelkedését. Viszont a Szentlélek még nem érkezett el s félénk aggodalmaskodásunkban mi is felejtteni kezdjük az ígéretekét. Elfelejtjük, hogy Isten megígérte a szabadítást azoknak, akik szeretik Őt, s nem emlékezünk arra, hogy *éppen ilyen időkben* kell várunk a Lélek kitöltését. Megszomorodásunknak, szenvedésünknek, véres és könnyes áldozatainknak, keserveinknek nem is lesz addig vége, míg a mi lelkünkbe is nem költözik Isten megígért Lelke ... Amíg bennünket másfajta lélek vezet: a hiúság-, dicsvágy-, önzés- és irigység lelke, addig nem remélhetjük sorsunk jobbrafordulását. Istennek az a nyilvánvaló terve napjaink sok megpróbáltatásával, hogy *előkészítse* e világot az Ő Szentlelkének befogadására. Újból meg akarja tölteni lélekkel, Lelkével azokat, akik elfelejtették Őt és erre bölcsessége a legjobb utat, a szenvedés útját választotta.

Ezért él olyan *élénk vágy* világszerte a lélek után. A mögöttünk lévő évtizedek bódult anyagiassága, materializmusa után, a mai ember *spiritualista*. Reneszánszát, megújulását éli a lélektan tudománya ... Az ipar, a kereskedelem, a nevelés és államvezetés, sőt még a háború is segítségül veszi a lélektan eredményeit és többé soha nem lehet számításon kívül hagyni, hogy az embernek lelke is van, vagy jobban mondva, hogy *az ember nemcsak test, hanem lélek is*.

Mindezek a lélekre s ezen túl az Isten Szentlelkére irányítják milliók figyelmét. A Pünkösöd is aktuális ünneppé lesz és a történeti visszapillantáson, az emlékezésen kívül, nagyon is mai és nagyon is nekünk szóló üzenetté változik. Ez ünnep a maga történetiségében legelőször is arra hívja fel a figyelmünket, hogy a tanítványok *egy akarattal* voltak együtt, amikor a Szentlélek kitöltötte rájuk. Amíg mindenki mást akar – a saját kicsinyes és önző számításai szerint – addig nincsen Pünkösöd, nincsen béke, nincs megoldás. Így találjuk meg a *politikai egység* gondolatát a Szentírás lapjain s így győz meg róla bennünket maga az Isten.

Mikor az egy akaraton együtt lévőkre szállt a Lélek, azok *beszélni kezdtek* s mindenki a maga nyelvén hallotta őket szólni. Újabb két tanulság: akit megérint a Lélek, az nem tud többé hallgatni, annak szólni kell, bizonyosságot kell tennie. Közöttünk azért van olyan sok néma, azért száradt ki a bizonyosságtevés forrása, mert kevés a Lélektől érintett ember. És másodszer: aki a Lélek által szól, annak beszédét mindenki megérti. Az Isten ellen törő emberi gőg a bábéli torony építésénél elvesztette a közös nyelvet, egymást többé nem érthették meg. A pünkösdi Lélek új nyelvre tanította az embereket, amit mindenek megértének. Pünkösöd nélkül bábéli nyelvzavar uralkodik közöttünk: testvér – testvért, fiú – apát nem ért. Nem értik egymást a társadalmi osztályok és a népek sem érthetik meg egymást addig, míg az Isten Lelke *a szeretet új nyelvére* meg nem tanít bennünket. Akkor egyszerre megváltozik minden és mindenki érteni kezdi a másikat. Bábeltől Pünkösdig hosszú az út, sok szenvedés kíséri lépteinket; de végig kell járnunk, mert Isten rendelése ez.

Ha megtanultuk ezt az új nyelvet, lehet, hogy ránk is azt mondják majd, mint a tanítványokra: „édes bortól részegedtek meg.” Ez a „*részegség*” azonban sohasem ártott a Krisztus ügyének. Sőt a legtöbbször éppen az a legnagyobb baj, hogy túlságosan is józanok azok, akik az Ő nevéből neveztetnek. Hiányzik a Lélek szent elragadtatása, az áldozatos szolgálat tiszteletreméltó „*bódulata*.” Józan fontolgatásokkal, értelmi méregetésekkel nem lehet a minden értelmet meghaladó Istent szolgálni. Igen, kell hozzá valami furcsa részegség, minden

emberi számításokon felülhelyezkedés, valami győzedelmes és minden emberi megfontolást megszegyenítő „*meggondolatlanság*,” melyet később mindig igazol és jutalmaz az az Isten, akire egyedül számított ez a „*számításnélküliség*.”

Isten Szentlelkét a Szentírásból úgy ismerhetjük meg, mint az ajándékozás Lelkét. Ennek a Léleknek *első ajándéka a vigasztalás*. Már Krisztus is úgy ígerte, hogy Vigasztalót küld az Ő tanítványainak. Minél több, minél nagyobb a szomorúság, annál nagyobb szükség van a Vigasztalóra. Napjainknak millió szomorúsága, világokat egybefogó bánata drága szükséggé, pótolhatatlan fontossá tette az egyetlen, igazi, nagy Vigasztalót: a Szentlelket. Amikor már az emberi vigasztalás elveszti erejét, mikor már a fájdalomtól vonagló lélek hallgatni sem tud arra; eljön a Szentlélek és nagy, csendes, boldog nyugalmat ad. Úgy vigasztal, ahogyan csak Isten tud vigasztalni. Az egyetlen fiút elvesztő anya mérhetetlen fájdalmát nem vigasztalhatja meg más, és amikor az annyira szeretetett hitves-édesapa odamarad, hiábavaló az emberi vigasztalás; ha a Szentlélek nem lenne Vigasztalónk, megőrné a fájdalom. Drága, atyai gondoskodás e fájdalmas korban a Vigasztaló Szentlélek elküldése.

E Lélek nemcsak vigasztal, hanem *tanít* is. „Mindenre megtanít titeket – ígerte Krisztus – és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam nektek.” A tanítás fontosságát a felvilágosodás kora óta nem kell bizonyítani az emberek előtt. Ha egy olyan mennyei erő ígértetik, amely mindenre meg tud tanítani; ennek előnyeit, fontosságát, értékeit nem kell bizonygatni. Itt azonban még ennél is sokkal többről van szó. A Szentlélek nemcsak okosabbá tesz tanítása által, hanem sokkal inkább bölcsébbé – eszünkbe juttatván mindazt, amit Krisztus tanított. Mióta az iskolázás általános lett, sokkal *több* ezen a világon *az okos ember*, de mérhetetlenül *kevesebb a bölcs*. Napjaink intelligenciájának éppen ez a legveszedelmesebb betegsége, hogy túlságosan okos, de egy cseppet sem bölcs. A bölcsesség kezdete ugyanis még mindig az ÚR félelme, ahogyan azt az Ószövetség tanította. A ma „*okosai*” pedig messze estek ettől

a kezdettől, mert nem nyertek abból a Lélekből, mely eszükbe juttatta volna Krisztus tanítását.

Az Isten Lelke – továbbá *megelevenít*. Az igazi élet mindig ettől a Lélektől származik ... „A lélek az, ami megelevenít, a test nem használ semmit.” „De ha annak a Lelke lakozik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő bennetek lakozó Lelke által.” Ez a Lélek *igazságra vezet*, tévedhetetlenül és megvesztegethetetlenül, mert ez maga az igazság Lelke. *Ez adja a szabadságot*; minden rabságból kimentő, minden bilincset megoldozó, igazi tökéletes szabadságot, mert „ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.” Ez *fedd és megítél*, de még feddésében is áldást és ajándékot jelent, mert dorgálása megtérésünket szolgálja.

Most már csak az a kérdés, micsoda és milyen ez a sokajándékú Lélek? Azt mondhatnánk, hogy a Szentlélek nem más, mint *Isten ereje az emberi szívekben*. Maga a Szentírás kétféle hasonlattal teszi megfoghatóbbá ezt a Lelket. Azt mondja, hogy a tanítványokra kettős tüzes nyelvek szálltak sebesen zúgó szélnek zendülésekor. Vagyis olyan a Lélek, mint a szél és mint a tűz. Olyan, *mint a szél*; csak hatásában mutatkozik meg. Láthatatlan erő, de amerre jár, mindenütt változást hoz létre ... Nem tudni honnan indult el, nem tudni hová száguld, nem kormányozható, nem parancsolhatsz neki. Ilyen a Lélek is: életeket változtató láthatatlan erő ... Egyszer vigasztal, máskor összetör, nem tudod hol lép meg s nem tudhatod hová ragad magával; nem

parancsolhatunk neki, csak engedelmességgel követhetjük.

A *tűzhöz* is hasonlít a Lélek, mert éppen úgy *világít és melegít*, mint a tűz. Nélküle sötét az élet, botorkálás a járás. Világánál egymásra ismerünk ... Melegénél közösen melegszünk, szívünk is átforrósodik általa és a meleg szívekből közösség lesz, elszakíthatatlan szent közösség. Nélküle a részvétlenség fagya megveszi lelkünket és a pusztuló, kihűlő világban magunk is csak a halált várjuk. A Lélek tüze *próbálja meg értékeinket*; minden megég benne, de az arany megmarad és nyilvánvaló lesz. Tisztító tűz ez, a próbának a tüze, a szemetet nem tűrheti, megsemmisíti; de az aranyak nem árt.

Péter apostol első pünkösdi nagy beszéde hatására megrémült a hallgatóság és azt kérdezte: „*Mit cselekedjünk?*” Megszomorodtak, mert félelem fogta el őket és mert belátták meg kell változniuk. Az apostol válasza ez volt: „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnök bocsánatára; és veszitek a Szentlélek ajándékát.” Ez a Pünkösöd örök üzenete! Azok, akik lélek szerint szomorodtak meg, akiknek az a legfélelmetesebb gondjuk, hogy mi lesz a lelkükkel, akik nemcsak erre az életre gondolnak, hanem arra a másakra is; megtérvén *elnyerik a Lélek ajándékát*.

A rövidítve közölt meditáció szerzője, Dr. Csikesz Tibor a Wesley Szeminárium professzora volt

HITVALLÁSUNK, A HEIDELBERGI KÁTÉ A SZENTLÉLEKRŐL ÉS AZ EGYHÁZRÓL

53. Kérdés: Mit hiszel a Szentlélekről?

Felelet: Először, hogy Ő az Atyával és a Fiúval egyenlő valóságos és örök Isten. Másodszor, hogy Ő nekem is adatott; hogy igaz hit által engem Krisztusban, minden Ő jótéteményében részeltessen, vigasztaljon és mind örökké velem maradjon.

Ján. 5: 7; Máté 28: 19; Ap. Csel.5: 3-4; 1. Kor. 3: 16; Csel. 2: 17-18; Jel. 2: 28; Róm. 8: 9; Gal. 4: 6; 1. Kor. 12: 3; Ef. 3: 16-17; Ján. 15: 26; Ján. 14: 16-17; Móz. 1: 2; Ézs. 48: 16; 1. Kor. 3: 16; 6: 19; 1. Pét. 1: 14.

54. Kérdés: Mit hiszel a közösleges keresztyén Anyaszentegyházról?

Felelet: Hogy Istennek Fia az egész emberi nemzetségből Szentlelke és Igéje által, az igazi hitnek egységében magának az örök életre kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe a világ kezdetétől fogva annak végéig: Azt oltalmazza és fenntartja. És hogy annak én is élő tagja vagyok és örökké az is maradok.

Ef. 5: 26; Csel. 20: 28; Ján. 10: 11; 1. Kor. 11: 26; Ef. 4: 11-13; 1. Móz. 26: 4; Jel. 5: 9; Róm. 1: 16; Ef. 4: 3-5, 13; Ján. 10: 28; Róm. 8: 28-30; 2. Tim. 1: 9; Máté 16: 18; 1. Pét. 1: 5; Ef. 2: 19-22; Zsolt. 23: 6; Róm. 8: 38-39; 1. Kor. 1: 8-9; Ef. 1: 10-13; Ézs. 59: 21; Csel. 2: 42; Zsolt. 71: 17-18; Zsolt. 129: 1-5; 1. Ján. 3: 14, 19-21. 55.

Washingtoni Magyar Református Egyház

Pünkösdi Istentisztelet, 2007. május 27.

Dr. Bertalan Imre lelképásztor és Kovács Zoltán segédlelkész

Orgona előjáték
Apostoli köszöntés

Fennálló ének

Lekció

Nagyének

Prófétai ima

Úri imádság (6. oldal)

Közének

Textus

Igehirdetés

Pásztori ima

Hirdetések

Felhívás adakozásra

Úrvacsorára készülve

Úrvacsorai liturgia

Apostoli Hitvallás (8. oldal)

34¹ *Szentlélek, Végy Körül Bennünket*

ApCsel 2 (válogatott versek)

43¹⁻² *Áldott Szentlélek, Reánk Szállj*

44¹ *Jövel Szentlélek ÚRISTEN*

Jeremiás 31,31-34

ÉL AZ ISTEN

22¹⁻² *Ne Szállj Perbe Én Velem*

Kérdések

Hiszitek-e, hogy az Istentől igazságban, szentségben és ártatlanságban teremtett első embernek esete folytán ti magatok is mindenestől fogva gyarlók, esendők és bűnösök vagytok, kik saját erőtből Isten ítélszéke előtt meg nem állhattok, sőt büntetést, halált és kárhozatot érdemeltek?

A gyülekezet együtt felelje: **ÉN EZT HISZEM ÉS VALLOM.**

Hiszitek-e testvéreim, hogy Isten a bűnös emberen megkönyörülvén, az Ó Szent Fiát, az ÚR Jézus Krisztust tiértetek testben elküldte, kinek egyszeri tökéletes áldozatával a bűnnek hatalmát és a kárhozatnak erejét elvette, s titeket ingyen kegyelemből a Jézus vérének érdeméért hit által megigazít?

A gyülekezet együtt felelje: **ÉN EZT HISZEM ÉS VALLOM.**

Hiszitek-e, hogy Isten, aki feltámasztotta az ÚR Jézus Krisztust, általa minket is feltámaszt a halálból és halandó testünket halhatatlanságba öltöztetvén, általvisz az Ó örök dicsőségébe?

A gyülekezet együtt felelje: **ÉN EZT HISZEM ÉS VALLOM.**

Mindezeket biztonnal elhívén, ígértek-e, fogadjátok-e, hogy ti e kegyelemért háládatosságból egész életeteket az Úrnak szentelitek és már e jelenvaló világban, mint az Ó megváltottai, az Ó dicsőségére éltek?

A gyülekezet együtt felelje: **ÍGÉREM ÉS FOGADOM.**

Kenyér és bor kiosztása előtt **47**¹ *Megerítve Áll Előttünk*

Záró ének **45**¹⁻³ *Hirdetvén az ÚR halálát*

Hirdetések

Magyar himnusz **49** *Isten Áldd Meg a Magyarat*

Áldás

Orgona utójáték

Szabó László: Hálálkodás

Szép istenáldotta vasárnap,
Ma velem senki sincsen,
Csak az, ki baj s gonosztól őriz;
A nagyszerelmű Isten.

A kék égbolton semmi folt nincs,
Fény, s áhítat belengte,
Tiszta kék, mint ibolya-tenger.
Mint Isten drága lelke.

Magam újra szabadnak érzem,
Tisztának, büntetlennek,
Hálálkodom, hogy Istenemhez
Sas-szárnyaim emelnek.

Gyönyörködöm a völgy ölében,
Dallal a dombra hágak,
Lelkem csókolja, áldja, zengi
A mosolygó világot.

Az áldozó nap visszanéz rám.
Sokszinű arany emlék,
Nincsenek a világon máshol
Ily gazdag naplementék.

Érzem, ezzel kárpótol Isten,
Mert nincs örömem másban.
Szelid szívvel lelkére hajlok
E sivár bűjdosásban.

Hirdetések, Közlemények

Következő istentisztelet-
ünket **szeptember 23-án**,
délelőtt 11 órától tartjuk a
Wesley Theological
Seminary kápolnájában:
**4500 Massachusetts Ave., NW,
Washington, D.C., 20016.**

Egyházunk az interneten:
WWW.REFWASHINGTON.ORG

Az ÚR legyen és maradjon gyülekezetünk őriző Pásztor!